

Arrest

nr. 118 938 van 14 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 4 oktober 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 september 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 december 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. HELLEBUYCK en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 17 december 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 19 december 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 26 januari 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 27 juni 2013.

1.3. Op 6 september 2013 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U, B.F. (...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en van origine Pashtou te zijn. U zegt 24 jaar oud te zijn en beweert afkomstig te zijn uit Dandi-Ghori uit het district Pol-i-Khomri in de provincie Baghlan. Daar leefde u samen met uw ouders en een jongere en oudere broer. Toen u 6 jaar was, verhuisde u met uw familie naar een kamp in Mardan te Pakistan, waar u 14 jaar verbleef. Toen u 18 jaar was, in het jaar 1385 (2006), besloot uw familie om terug te keren naar uw geboorteplaats. U bent in Pakistan gedurende vier tot vijf jaar naar school gegaan, maar u bent ongeletterd.

U verklaart dat u problemen kreeg via het werk van uw oudste broer als chauffeur. Hij zou goederen voor het Afghaanse nationale leger (ANA) vervoerd hebben en de taliban is dit te weten gekomen. Op een dag kreeg hij een dreigbrief waarin stond dat hij zijn werk diende stop te zetten. Enkele dagen later werd u ervan op de hoogte gebracht dat uw broer vermoord was. U vermoedde sterk dat de taliban hiervoor verantwoordelijk was.

Twee maanden later kreeg u een brief van de taliban. Daarin werd u er ook van beschuldigd werk te verrichten voor het ANA. Uw ouders maakten hierna de beslissing om u weg te sturen gezien uw leven in gevaar was.

Op het einde van 1388 (2009 in de Gregoriaanse kalender) verliet u Afghanistan. U kwam aan in België op 17 december 2011. Twee dagen later heeft u asiel aangevraagd.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een kopie van uw taskara neer alsook een document dat volgens u dienst doet als bewijs dat uw taskara opgestuurd werd naar België.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u de taliban en de autoriteiten.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks van Afghanistan afkomstig bent en hier mogelijks een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Immers, uw verklaringen over uw regio blijken in talrijke opzichten van het Afghaanse leven dermate beperkt dat er ernstige twijfels moeten geformuleerd worden betreffende uw reële leefsituatie voor uw komst naar Europa.

Reden daarvoor is vooreerst uw gebrek aan geografische kennis van de streek waar u de laatste vier tot zes jaar zou hebben gewoond en waarvan u oorspronkelijk afkomstig bent. Ten eerste geeft u aan dat u geboren bent in het dorp Dandi-Ghori in het district Pol-i-Khomri (CGVS, p. 2), terwijl Dandi Ghori in werkelijkheid een district is dat naast Pol-i-Khomri is gelegen. Dit bevestigt u iets verderop in het gehoor, waar u stelt dat Pol-i-Khomri de provinciehoofdplaats is, Baghlan de naam van het district is en Dandi-Ghori het dorp is (CGVS, p. 4). Dit is hoogst merkwaardig. Wanneer u verder naar omliggende dorpjes wordt gevraagd van uw eigen dorp, geeft u twee namen, namelijk Sheenzai en Mangali (CGVS, p. 3-4). Dat u stelt dat u slechts twee dorpjes in uw regio kent, terwijl u na uw verblijf in Pakistan toch 4 à 6 jaar terug in uw ouderlijke omgeving verbleef, is bijzonder opmerkelijk. Temeer omdat u zegt dat u af en toe meereed met de truck van uw familie (CGVS, p. 9 – 14) en dit in de loop van vele jaren (vragenlijst DVZ, p. 2), kan redelijkerwijs verwacht worden dat u toch iets meer dorpen zou kennen in de buurt.

Voorts werd u gevraagd naar de dorpjes die richting Pol-i-Khomri liggen, waarop u antwoordde met 'Khinjan, Doshi, Pol-i-Khomri' (CGVS, p. 4). Dit betreft evenwel namen van districten, die nota bene in een geheel andere richting gesitueerd zijn. Enkele vragen verder geeft u bovendien dezelfde namen als antwoord wanneer u naar districten van Baghlan wordt gevraagd (CGVS, p. 4). De vaststelling dat u blijkbaar niet goed weet wat dorpen of districten zijn, roept ernstige vragen op. Hierbij aansluitend dient bovendien opgemerkt te worden dat u ook Bamiyan als een district van Baghlan beschouwt, hetgeen uiteraard zeer merkwaardig is aangezien Bamiyan de naam van een andere provincie betreft. Iets verder in het gehoor geeft u dan wel aan dat Bamiyan een provincie is (CGVS, p. 4). Wanneer u geconfronteerd wordt met deze twee verschillende antwoorden, probeert u dit recht te zetten door aan te geven dat u dit antwoordde omdat u gevraagd werd naar de omliggende streek, hetgeen een weinig betekenisvolle verklaring is (CGVS, p. 4). Verder blijkt u vreemd genoeg nog nooit gehoord te hebben van het district Baghlani Jadid en stelt u dat Dushi aan de ene kant van uw district ligt en Khinjan aan de andere (CGVS p.4). Dit klemt zeer erg met de in het administratieve dossier toegevoegde informatie.

Gevraagd naar omliggende provincies kan u er slechts drie opsommen, waarvan er één (Mazar-i-Sharif) in werkelijkheid geen provincie is maar de hoofdstad is van de provincie Balkh (CGVS, p. 4). Van de provincie Panshir heeft u klaarblijkelijk evenmin al ooit gehoord aangezien u slechts weet te zeggen dat dit volgens u 'een stam in Kabul' is (CGVS p.13-14).

Gevraagd naar districten die u passeerde wanneer u naar Kabul reed, geeft u Sarakia en Khogyani aan (CGVS, p. 4). Sarakia is echter een onbestaand district en Khogyani is gelegen in provincie Nangharhar, hetgeen geenszins tussen Baghlan en Kabul gesitueerd is. Ook deze vaststelling is alweer een bevestiging van uw gebrekkige geografische kennis.

Scholen in uw buurt kent u verder niet, daar u volgens uw verklaringen zelf niet naar school geweest bent (CGVS, p. 6). Dit is echter volgens het CGVS geen reden om geen scholen in uw regio te kennen.

Verder blijkt u niet te weten wat in Afghanistan met de term 'PRT' wordt bedoeld (CGVS p.7), maar u vermeldt wel POP en AKAL als organisaties die actief zijn in Baghlan (CGVS, p. 6). Veel weet u over deze organisaties evenwel niet te vertellen. Van AKAL zegt u bijvoorbeeld dat u alleen de naam maar kent (CGVS p.6).

Over uw verklaringen op het vlak van het politieke landschap in uw streek en in Afghanistan kunnen volgende zaken aangehaald worden. Zo is het opmerkelijk dat u aangeeft dat Amin Gul gouverneur was van Baghlan (CGVS p.5), terwijl u daar iets later aan blijkt te twifelen en u Majeed Masheed naar voren schuift als gouverneur. Vervolgens wijzigt u deze verklaringen alweer door te zeggen dat deze laatste veiligheidscommandant was (CGVS, p. 6), terwijl hij volgens de informatie van het CGVS wel degelijk zelf gouverneur was van Baghlan. Van een Amin Gul als gouverneur is geen sprake in de voorhanden informatie. Voorts is uw kennis rond politieke partijen in Baghlan zo goed als nihil: u kan niet één 'hezb' (partij) bij naam opnoemen. Alsook kent u de bekende krijgsheer Rabbani niet, net als een van de bekendste hedendaagse politici, m.n. Abdullah Abdullah (CGVS, p. 6). Ook dit mag zeer sterk verbazen, net als het feit dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van een bekende vrouwelijke strijder in Baghlan (CGVS p.12).

Betreffende incidenten van de taliban in uw regio verklaart u dat er vaak incidenten plaatsvinden en u weet dat er veelvuldig incidenten zijn tussen de Taliban en de Amerikanen. Wanneer u dan echter gevraagd wordt naar een voorbeeld daarvan, slaagt u er niet in om één enkel voorbeeld aan te

halen (CGVS, p. 7). Dat u niet een concreet voorbeeld van een incident in uw regio kan aanhalen, is zeer merkwaardig. Nochtans was u wel reeds 18 jaar toen u terugkwam in Afghanistan en kan verwacht worden dat u doorheen 4 à 6 jaar in een woelig gebied als Baghlan, tenminste kan in staat zijn om een bekend incident aan te geven. Wanneer u in dezelfde context stelt dat er in uw regio veel mensen zijn vermoord door toedoen van de taliban (CGVS, p. 8), kan redelijkerwijs verwacht worden dat u hiervan minstens één concreet voorbeeld kan geven. Dit is echter niet het geval, hetgeen eens te meer ernstige twijfels doet rijzen over uw herkomst. Hetzelfde dient te worden besloten betreffende het feit dat u enerzijds wel weet dat er in Pol-i-Khomri een bekende suikerfabriek gevestigd is, maar u anderzijds niet weet dat er zich ooit een groot incident heeft afgespeeld (CGVS p.12).

Buitenlandse troepen in uw regio kan u benoemen als Duitsers, maar gevraagd naar de locatie van die troepen, bent u slechts in staat om te zeggen dat ze zich 'iets verder dan Baghlan situeren'. Meer precies kan u ze niet lokaliseren (CGVS, p.8).

Ook uw kennis van de Afghaanse kalender laat te wensen over. Dit blijkt uit volgende vaststellingen. Zo zegt u zelf dat u de Afghaanse kalender niet kent (CGVS p.9). Dit mag verbazen. Wanneer u gevraagd wordt om het jaar van uw vertrek van Pakistan naar Afghanistan, volgens uw verklaringen 2007, om te zetten naar de Afghaanse kalender, vermeldt u het jaar 2085 (CGVS, p. 3). Dit is uiteraard geheel foutief. Later heeft u het correct over 1385, maar dat u aanvankelijk spreekt van het jaar 2085 is zeer opmerkelijk. Lentemaanden benoemt u met jauza en saratan, volgens u de vierde en vijfde maand (CGVS, p. 9), terwijl dit seizoen zich volgens de Afghaanse kalender in de eerste tot derde maand situeert, namelijk in de maanden hamal, saur en jauza. Het begin van het nieuwe jaar in de Afghaanse kalender situeert u in de maand jauza, met name de derde maand (CGVS, p. 13), terwijl dit zich uiteraard situeert in de eerste maand, m.n. hamal. U tast bovendien in het duister over de naam die men voor deze nieuwjaarsdag in Afghanistan hanteert (CGVS, p. 13), zijnde Newroz.

Gezien bovenstaande opmerkingen dient te worden besloten dat het zeer weinig aannemelijk is dat u van district Pol-i-Khomri of Dande-Ghori in Baghlan afkomstig bent. Gezien de problemen die aanleiding hebben gegeven tot uw vlucht uit Afghanistan zich ook daar afspeelden, kan besloten worden dat geen geloof kan gehecht worden aan deze problemen.

De door u neergelegde documenten kunnen aan bovenstaande appreciatie niets wijzigen. Uw taskara vermeldt een andere naam (Abdul Samad) dan de uwe (Farooq Baghlani / Akorkhail) en ook dient vastgesteld te worden dat vele andere gegevens op uw taskara foutief zijn (zie vertaling taskara). Zo bent u volgens uw taskara ongehuwd en heeft u een kind; niet alleen een opvallende vaststelling in de Afghaanse context maar ook in strijd met uw verklaring op DVZ dat u geen kinderen heeft (punt 16). Daarenboven bent u volgens uw taskara nog student, terwijl u in het gehoor vermeldde dat u slechts 4 à 5 jaar naar school ging in Pakistan (CGVS, p. 6), hetgeen zich dus situeert een aantal jaren geleden. Uw taskara is dus duidelijk vervalst, en dit fenomeen wordt ook ondersteund door de informatie waarover het Commissariaat – generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. In dit document staat dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graag van corruptie in Afghanistan. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielaanvraag en de identiteit van een Afghaanse asielzoeker. Verder is het document dat u voorlegt en hetgeen volgens u een bewijs is van verzending, van weinig waarde. Het origineel van de dreigbrief dat u ontving van de taliban, kon niet opgestuurd worden via post omdat de post volgens uw familie zo'n documenten niet wil versturen (CGVS, p. 16). Aan deze verklaring hecht het CGVS echter weinig geloof.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotiveer aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het

gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielaanvraag en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het vluchtelingenverdrag) en van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Na een toelichting bij artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag, stelt verzoeker dat uit het feitenrelaas blijkt dat hij in Afghanistan door de Taliban met de dood werd bedreigd omwille van zijn vermeende samenwerking met het ANA. Verzoeker meent dat bij een terugkeer naar Afghanistan er dan ook een reëel risico bestaat dat hij door de Taliban wordt vermoord of zwaar gestraft, dat deze gegronde vrees voor vervolging in zijn hoofde tevens wordt bevestigd door de nieuwe richtlijnen van het UNHCR van 6 augustus 2013 waarin jongens en mannen die de leeftijd hebben om te vechten als personen met een risicoprofiel worden aangemerkt waarvan de asielaanvragen met de nodige omzichtigheid dienen te worden onderzocht, nu zij mogelijk nood hebben aan bescherming wegens het behoren tot een bepaalde sociale groep. Verzoeker vervolgt dat de voornoemde richtlijnen er voor waarschuwen dat jongens en mannen die tot de leeftijdscategorie van verzoeker behoren en die door de in de regio aanwezige anti-regeringselementen, zoals de Taliban, ervan worden verdacht samen te werken met de regering, riskeren te worden gestraft, dat er ook specifiek melding wordt gemaakt van de aanwezigheid van anti-regeringselementen in Baghlan.

2.1.1. Met betrekking tot de naar het oordeel van de verwerende partij beperkte geografische kennis van verzoeker, meer bepaald het motief dat verzoeker niet goed het verschil kent tussen dorpen en districten, stelt verzoeker dat de verwerende partij aldus meent te kunnen concluderen dat zijn verklaring over zijn land van herkomst vals is omdat Dandi-Ghori in werkelijkheid een district is en niet, zoals verzoeker verklaart, een dorp en omdat hij blijkbaar niet goed weet een onderscheid te maken tussen dorpen en districten. Verzoeker geeft aan dat Dandi-Ghori in de Afghaanse pers evenwel soms ook omschreven wordt als een dorp, waarbij hij verwijst naar het door hem toegevoegde stuk 4, en dat daarnaast uit informatie beschikbaar op Wikipedia, een website die de verwerende partij volgens verzoeker zelf ook gebruikt voor het vergaren van informatie zoals blijkt uit het administratief dossier, blijkt dat Pul-i-Kumri zowel een stad/dorp als een district is, waarna hij verwijst naar het door hem toegevoegde stuk 5. Volgens verzoeker volgt hieruit dan ook dat het onderscheid tussen districten en steden/dorpen voor het beoordelen van de geografische kennis maar weinig relevantie heeft, dat wat telt is dat uit de verschillende informatiebronnen, waarbij verzoeker verwijst naar de door hem toegevoegde stukken 4, 6 en 7, blijkt dat Dandi-Ghori als dorp/streek een onderdeel is van Pul-i-Khumri dat op zijn beurt een onderdeel is van Baghlan, dat dit precies is wat hij tijdens zijn gehoor heeft aangegeven. Verzoeker merkt op dat ook Belgische leeftijdsgenoten niet altijd weten aan te geven welke provincie nu precies aan de andere grenst en of een bepaald gebied nu als provincie moet worden aangeduid dan wel een andere geografische benaming heeft, dat deze Belgische leeftijdsgenoten nochtans doorgaans redelijk tot goed geschoold zijn, iets wat van hem niet kan gezegd worden.

In zoverre de verwerende partij motiveert dat verzoeker geen scholen uit zijn buurt kent en dit feit aanhaalt als bewijs van zijn beperkte geografische kennis, stelt verzoeker dat hij evenwel afkomstig is uit een regio die gekenmerkt wordt door een gebrek aan scholen in de buurt, dat dit ook bevestigd wordt door een artikel gepubliceerd op de website van het Afghaanse Khaama Press en waarin het gebrek aan scholen in Baghlan gehekeld wordt, waarna verzoeker verwijst naar het door hem toegevoegde stuk 8. Verzoeker merkt op dat er zich volgens de autoriteiten in Baghlan weliswaar een basisschool in Arab-Tapa bevindt, maar dan wel een zonder enige infrastructuur of onderdak, dat een school die niet over enige infrastructuur beschikt of zelfs maar een onderdak heeft, door verzoeker of eender welke andere inwoner van Baghlan maar moeilijk als school kan worden herkend, dat het bewust artikel dateert van 2009, maar verzoeker reeds sinds december 2011 in België verblijft.

2.1.2. Met betrekking tot de naar het oordeel van de verwerende partij beperkte kennis van verzoeker van het politieke leven, meer bepaald betreffende het motief dat verzoeker niet meteen M.M. naar voren schuift als gouverneur van Baghlan, maar eerst de naam A.G. vermeldt, merkt verzoeker opnieuw op dat het nochtans niet zo verwonderlijk is dat een jongere van dezelfde leeftijd als verzoeker niet meteen weet wie nu precies als gouverneur van zijn provincie kan worden aangeduid, dat wanneer Belgische jongeren uit de leeftijdscategorie van 18 tot 25 jaar zou worden bevroegd wie de gouverneur van hun provincie is, dan zou een groot aantal onder hen eveneens twifelen aan de juiste naam van de persoon in kwestie, of zelfs niet eens een naam kunnen opgeven, dat iemand niet meteen de naam van de gouverneur van zijn provincie kent, dan ook geenszins bewijst dat hij niet van die provincie afkomstig zou zijn.

Verzoeker stelt dat hetzelfde kan gezegd worden van zijn gebrekkige kennis van de in zijn streek aanwezige politieke partijen, dat het politieke leven in Afghanistan immers niet vergeleken kan worden met dat in bijvoorbeeld België, waar politieke partijen in het straatbeeld en de media alomtegenwoordig zijn en dus doorgaans ook door iemand die zich niet aan politiek interesseert, min of meer gekend zijn, dat bovendien veel Afghanen, waaronder hij zelf, in hun thuisland niet over een tv of radio beschikken.

2.1.3. Betreffende het motief van de verwerende partij dat verzoeker wel weet dat er in Pul-i-Khumri een bekende suikerfabriek gevestigd is maar niet weet dat er zich ooit een groot incident heeft afgespeeld, merkt verzoeker op dat hij tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: CGVS) nochtans duidelijk heeft aangegeven wel op de hoogte te zijn van een incident in Pul-i-Khumri, waarna hij verwijst naar de vraag 'Bekend incident in politiehoofdkwartier in poli khomri?' en zijn antwoord 'ik weet het niet, maar ik hoorde van een incident in hetwelk 80-100 mensen vermoord werden, meeste waren soldaten van ANA'.

Met betrekking tot de naar het oordeel van de verwerende partij beperkte kennis van verzoeker van de Afghaanse kalender, meer bepaald het motief dat het zeer opmerkelijk is dat hij het weliswaar correct heeft over het jaar 1385, maar aanvankelijk het jaar 2085 vermeldde, stelt verzoeker dat het niet meteen kunnen duiden van het juiste jaartal of de juiste maanden, geen bewijs is voor het feit dat hij niet uit Afghanistan afkomstig zou zijn, dat hij immers een uiterst beperkte scholing heeft genoten en

ongeletterd is, dat hij bovendien voor zijn terugkeer naar Afghanistan eerst een tijdlang in Pakistan heeft gewoond, dat het ook in Pakistan is dat hij naar school is geweest.

2.1.4. Met betrekking tot het gebruik van een vervalste taskara, merkt verzoeker op dat hij zijn taskara heeft doen vertalen naar het Nederlands door een beëdigd vertaler, waarna hij verwijst naar het door hem bijgevoegd stuk 3, dat uit deze vertaling duidelijk blijkt dat de naam A.S. niet zijn naam is, maar wel die van zijn vader, dat de taskara als naam van de houder ervan wel degelijk zijn naam aangeeft, namelijk F., dat bovendien de taskara geenszins vermeldt dat hij een kind zou hebben. Verzoeker besluit dat de verwerende partij bij haar conclusie dat het zou gaan om een vervalste taskara dan ook is uitgegaan van een foutieve vertaling.

Betreffende het motief dat zijn taskara vermeldt dat hij nog student is, terwijl hij vermeld heeft dat hij slechts vier à vijf jaar in Pakistan naar school ging, wijst de Raad er op dat bij de categorie 'beroep' inderdaad vermeld staat 'leerling', dat moet worden opgemerkt dat het ook in Westerse landen niet ongebruikelijk is dat identiteitspapieren niet steeds de huidige, correcte beroepsbezigheden van de betrokkene weergeven, dat Belgische uittreksels van het strafregister ook soms nog vermelden dat betrokkene student is, terwijl die reeds geruime tijd een beroep uitoefent of gewoonweg geen duidelijk benoembaar beroep heeft.

Verzoeker concludeert dat uit voorgaande kan worden afgeleid dat hij wel degelijk voldoet aan de voorwaarden om te worden erkend als vluchteling, dat de motieven waarop de verwerende partij zijn oordeel steunt dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn verklaring dat hij afkomstig is uit Baghlan in Afghanistan, niet kunnen weerhouden worden, dat het argument van de verwerende partij dat hij door het afleggen van bedrieglijke en ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaats, het de verwerende partij onmogelijk heeft gemaakt een correct beeld te krijgen van zijn asielrelaas en vluchtmotieven, dan ook geen steun vindt in de werkelijkheid.

2.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op een schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Na een theoretische uiteenzetting betreffende de subsidiaire beschermingsstatus, herhaalt verzoeker dat uit het feitenrelaas blijkt dat hij in Afghanistan door de Taliban met de dood werd bedreigd wegens zijn vermeende samenwerking met het ANA. Verzoeker stelt dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet, wat ook bevestigd wordt door de in het eerste middel aangehaalde richtlijnen van het UNHCR waarin wordt aangegeven dat jongens en mannen die tot de leeftijdscategorie van verzoeker behoren het risico lopen om door anti-regeringselementen, zoals de Taliban, te worden gedood of gestraft, dat het ook algemeen bekend is dat de overheid in Afghanistan niet bij machte is om haar onderdanen tegen bovenvermeld risico op ernstige schade te beschermen. Verzoeker verwijst opnieuw naar het eerste middel en stelt dat het argument van de verwerende partij dat hij door het afleggen van bedrieglijke en ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn verblijfplaats, het de verwerende partij onmogelijk gemaakt heeft een correct beeld te krijgen van zijn asielrelaas en vluchtmotieven, geen steun vindt in de werkelijkheid.

2.3. In een derde middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 57/6 en 62 van de vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, van de beginselen van behoorlijk bestuur en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Na een theoretische uiteenzetting, stelt verzoeker dat de bestreden beslissing formeel is gemotiveerd, maar dat de motieven waarop zij steunt, falen naar waarheid, dat, zoals in het eerste middel werd aangetoond, niet langer kan worden volgehouden dat hij zich heeft bediend van bedrieglijke en ongeloofwaardige verklaringen omtrent zijn land van herkomst, dat door de weigeringsbeslissing op deze motieven te steunen, de verwerende partij dan ook de materiële motiveringsplicht heeft geschonden. Verzoeker is van mening dat de verwerende partij *in casu* ook de hem opgelegde formele zorgvuldigheidsplicht heeft geschonden, dat de weigeringsbeslissing immers is gesteund op de veronderstelling dat zijn verklaringen omtrent zijn land van herkomst vals zijn, dat nochtans in het eerste middel wordt aangetoond dat de motieven waarop de verwerende partij die veronderstelling baseert, eenvoudig kunnen weerlegd worden, dat de verwerende partij onder meer stelt dat de taskara vervalst is, omdat uit de vertaling van die taskara blijkt dat deze niet de naam van verzoeker vermeldt, maar een andere naam, namelijk A.S., dat uit de vertaling van de taskara door een beëdigd vertaler blijkt dat die taskara inderdaad de naam A.S. vermeldt, maar ook duidelijk aangeeft dat dit de naam van zijn vader

betreft, dat bovendien blijkt dat op de taskara, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert, nergens wordt vermeld dat hij een kind heeft, dat de verwerende partij zich bij het beoordelen van de taskara dan ook heeft laten leiden door een slordige vertaling van het document in kwestie.

2.4. In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM).

Verzoeker herhaalt dat hij in zijn land van herkomst door de Taliban met de dood wordt bedreigd omwille van zijn vermeende samenwerking met ANA, dat bij een terugkeer verzoeker zich dan ook bloot stelt aan foltering en onmenselijke behandelingen of straffen, dat dit wordt bevestigd door de UNHCR Guidelines van 6 augustus 2013 waarin melding wordt gemaakt van het risico dat jongens en mannen die tot de leeftijdscategorie van verzoeker behoren, (het risico) lopen om door anti-regeringselementen, zoals de Taliban, van samenwerking met de regering te worden beschuldigd en bijgevolg te worden gedood of gestraft.

In fine van zijn verzoekschrift vraagt verzoeker in hooforde de bestreden beslissing te hervormen en hem de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen en in subsidiaire orde om hem de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.5. Als bijlage bij het verzoekschrift voegt verzoeker volgende documenten:

- Taskara met beëdigde vertaling
- Artikel '*ISAF airstrike kills 5 Taliban in Baghlan*', gepubliceerd op de website van Pajhwok Afghan News
- Wikipedia over Puli Khumri
- Artikel '*Police among 4 killed in Baghan blasts*', gepubliceerd op de website van Pajhwok Afghan News
- Artikel '*Senator accused of trying to steal wheat aid*', gepubliceerd op de website van Afghan Times
- Artikel '*Dand-e-Ghori residents in Baghlan lack education facilities*', gepubliceerd op de website van Khaama Press.

2.6. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de beslissing opgesomd in artikel 39/2, §1, derde lid van de vreemdelingenwet, over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.7. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *a.w.*, nr. 204). Het is de taak van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat

de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

De Raad wijst er ook op dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken. De vrees moet met andere woorden niet alleen subjectief bij hem aanwezig zijn maar moet ook kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

2.8. De Raad wijst erop dat het allereerst de asielzoeker toekomt de nodige informatie te verschaffen om over te kunnen gaan tot het onderzoek van zijn aanvraag, eveneens vanuit de invalshoek van de bepaling van het land dat geacht wordt bescherming te bieden alsook, gelet op de regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie, van de bepaling van de werkelijke streek van herkomst. Zijn juridische en materiële situatie kan dit echter moeilijk maken. Omwille van deze moeilijkheid om een sluitend bewijs voor te leggen, zal de asielzoeker desgevallend zijn nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst moeten aantonen louter op basis van zijn verklaringen, eventueel onderbouwd door andere stukken die aanwijzingen van zijn nationaliteit(en) en herkomst zijn of, in het geval van een staatloze, van het land van zijn gewone verblijfplaats.

Het komt de verwerende partij toe te beoordelen of uit deze verklaringen redelijkerwijs kan worden afgeleid dat de asielzoeker de nationaliteit en zijn werkelijke streek van herkomst voldoende aantoon. Indien zij van oordeel is dat dit niet het geval is en dat het onderzoek van de aanvraag ten aanzien van een ander land dan wel een andere regio dient te gebeuren, komt het haar toe dit land/deze regio te bepalen door de overwegingen in rechte en/of in feite die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Indien de verwerende partij van oordeel is dat dit land/deze regio niet kan worden bepaald, omwille van de houding van de asielzoeker of om elke andere reden, en ze dus onmogelijk kan overgaan tot een onderzoek van de gegrondheid van de asielaanvraag, is het eveneens haar plicht om de redenen die haar tot een dergelijke conclusie leiden, adequaat uiteen te zetten.

Bij de beoordeling van deze redenen en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis omtrent het dorp Dand-e-Ghori, district Puli Khumri, provincie Baghlan, Afghanistan, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van verzoeker. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door verweerder en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van verzoeker van feitelijke gegevens die behoren tot zijn onmiddellijke leefomgeving. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van verzoeker daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

2.9. De Raad stelt vast dat verzoeker aangaf 4 à 5 jaar naar school te zijn geweest in Pakistan (vragenlijst CGVS, vraag 2.10., a gehoorverslag CGVS, p. 6). Op de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij de laatste 7 jaar tot zijn vertrek in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan verbleef en dat hij van zijn geboorte tot zijn 16 jaar (zijnde 2005 – opgegeven geboortedatum 1989) in Pakistan verbleef (verklaring DVZ, vraag 9). Verzoeker geeft als geboorteplaats enkel het land Afghanistan op en als zijn laatste adres het district Puli Khumri in de provincie Baghlan, zonder aanduiding van dorp (verklaring DVZ, vraag 5 en 9). Als antwoord op de vraag welk beroep verzoeker had uitgeoefend, antwoordde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij bijrijder in een vrachtwagen was de laatste 6 à 7 jaar voor zijn vertrek (vragenlijst CGVS, vraag 2.10.b). Verzoeker is

op 17 december 2011, volgens zijn verklaringen, in België aangekomen. Hij verklaarde eveneens ongeveer 1,5 jaar onderweg te zijn geweest, doch dat hij de vertrekdatum niet kent (verklaring DVZ, vraag 34 en 35). Hij verklaart eveneens in december 2011 dat zijn broer ongeveer 2 jaar voordien vermoord werd door onbekenden (vragenlijst CGVS, vraag 5). Tijdens het gehoor op het CGVS verklaarde verzoeker dat hij geboren is in het dorp Dand-e-Ghori in Puli Khumri in de provincie Baghlan in Afghanistan, dat hij vervolgens 14 jaar in Pakistan leefde en dat hij in 2007 - eind 1385 Afghaanse kalender, op 18-jarige leeftijd - terugkeerde naar Afghanistan, naar het dorp Dand-e-Ghori (gehoorverslag CGVS, p. 2-3). Op de vraag op welke datum verzoeker zijn land verliet om naar België te komen, antwoordde hij eerst 1389, om vervolgens de 6de maand van 1388, zijnde augustus-september 2009 (zie administratief dossier, stuk 12, document 6) aan te geven als datum waarop hij Afghanistan verliet om naar België te komen (gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd naar het melden van het lijk van zijn broer door mensen die aan de deur kwamen kloppen, geeft verzoeker als tijdsduiding het einde van het jaar 2009 (1388 in de Afghaanse kalender) op (gehoorverslag CGVS, p. 16). Ten slotte herhaalt verzoeker dat hij pas 6 jaar oud was toen hij van Afghanistan naar Pakistan verhuisde, dat hij in 1385 (zijnde 2006-2007) terugkeerde naar Afghanistan en dat hij Afghanistan ontvluchtte eind 2009-begin 2010 (gehoorverslag CGVS, p. 17).

De Raad stelt vast dat verzoeker consequent zijn vluchtrelaas en vluchtdatum uit Afghanistan situeert rond eind 2009-begin 2010. Echter geeft verzoeker geenszins duidelijkheid over het ogenblik waarop hij vanuit Pakistan opnieuw verhuisd is naar Afghanistan, nadat hij reeds op zeer jonge leeftijd (tussen zijn geboorte en zijn 6 jaar volgens zijn verschillende verklaringen) van Afghanistan naar Pakistan verhuisde. Zo stelt hij tijdens het gehoor op Dienst Vreemdelingenzaken dat hij 6 à 7 jaren voor zijn vertrek in Afghanistan verbleef, aldus vanaf tussen eind 2002 en begin 2004, terwijl hij op het CGVS verklaart eind 1385 te zijn teruggekeerd, zijnde (ongeveer) begin 2007. Opmerkelijk eveneens is het feit dat verzoeker bij het eerste gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken noch zijn geboorteplaats, noch het dorp waarin hij verbleef in de jaren voor zijn vlucht uit Afghanistan verbleef, benoemt. Hij beperkte zich bij het geven van zijn geboorteplaats tot het land Afghanistan en bij het geven van zijn laatste adres voor zijn vlucht tot het district Puli Khumri, provincie Baghlan in Afghanistan, zonder precisering van dorp of wijk, terwijl hij op het CGVS verklaarde in het dorp Dand-e-Ghori te zijn geboren en naar daar te zijn teruggekeerd na een jarenlang verblijf in Pakistan.

Van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De Raad wijst er aldus op dat de kandidaat-vluchteling de verplichting heeft om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het aan hem/haar is om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een kandidaat-vluchteling correcte verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over diens leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, diens identiteit en nationaliteit, plaats(en) van eerder verblijf en de door hem afgelegde reisroute (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004).

Verzoeker verhindert aldus zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004).

2.10. Op basis van de door verzoeker neergelegde stukken stelt de Raad vast dat het mogelijk is dat er in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan een dorp/wijk/regio aanwezig is dat Dand-e-Ghori heet en niet hetzelfde is als het district Dahana-i-ghuri in de provincie Baghlan, dat naast het district Puli Khumri gelegen is. Echter doet deze vaststelling geen afbreuk aan het feit dat verzoeker dit dorp/wijk/regio pas voor de eerste keer vermeldt op het gehoor voor de commissaris-generaal doch naliet deze precisering te maken tijdens het gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken, wat toch opmerkelijk is. Daarnaast dient vastgesteld te worden dat verzoeker de verwarring zelf in de hand werkt door bevestigend te antwoorden op de vraag betreffende het dorp Dand-e-Ghori of dit het

districtcentrum is van Dahana-i-ghuri (gehoorverslag CGVS, p.2). Voorgaande wijst er op dat verzoeker geen onderscheid kan maken tussen zijn beweerde geboortedorp gelegen in het district Puli Khumri en het district en/of het districtcentrum van Dahana-i-ghuri.

2.11. Verder dient vastgesteld te worden, ook uitgaande van het gegeven dat verzoeker beweert dat zijn verblijfplaats voor zijn vlucht uit Afghanistan Dand-e-Ghori in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan was, zijn geografische kennis gebrekkig is. Zo stelt verzoeker dat hij slechts twee dorpjes in zijn regio kent, terwijl hij na zijn verblijf in Pakistan toch 3 tot 7 jaar terug in voornoemde regio in Afghanistan verbleef (gehoorverslag CGVS, p. 3). Dit is opmerkelijk daar verzoeker verklaarde dat hij meereed met de truck van zijn familie in de laatste 6 à 7 jaren voor zijn vertrek (vragenlijst DVZ, vraag 2.10.b en gehoorverslag CGVS, p. 9), en hij ook veel naar de bazaar van Puli Khumri is geweest (gehoorverslag CGVS, p. 5) alsook verklaarde over de suikerfabriek in Puli Khumri dat ze soms naar 'daar' gingen en de mensen erover vertelden (gehoorverslag CGVS, p. 12). In zoverre verzoeker verklaart dat hij de namen van dorpen en de plaatsen waar hij geweest is niet kent daar hij maar een paar keer uit zijn dorp is geweest, dat hij meestal thuis bleef en niet buiten ging, kan hij niet overtuigen. Van een volwassen persoon die veel naar de bazaar van Puli Khumri ging en soms rondreed met familieleden in een truck, kan verwacht worden dat hij meer dan twee andere dorpen bij naam kan noemen.

Op de vraag of verzoeker enkele dorpjes kan opnoemen die liggen vanuit zijn dorp richting Puli Khumri, antwoordt verzoeker '*Khinjan, dushi, pol i khomri, het is een halfuur*' (gehoorverslag CGVS, p.4). Khinjan en Dushi betreffen namen van districten en niet van dorpen, zoals verzoeker verder in het gehoor opeens wel correct weet te duiden (gehoorverslag CGVS, p. 4) en dienen geenszins doorkruist te worden van waar ook in het district Puli Khumri, waar verzoeker beweerdelijk heeft verbleven in een dorp/wijk/regio Dand-e-Ghori, om naar Puli Khumri te gaan, zoals blijkt uit de stukken van het administratief dossier (stuk 12, document 1). Op de vraag districten van Baghlan op te noemen, vernoemt verzoeker ook verkeerdelijk Bamian, wat een naam van een andere provincie is (gehoorverslag CGVS, p. 4), zoals verzoeker verder in het gehoor dan weer wel correct weet te duiden (gehoorverslag CGVS, p. 4). Geconfronteerd met deze twee verschillende antwoorden, verklaart verzoeker dat men (eerst naar) de omliggende regio vroeg en hij het daarom zei. Deze vergoelijking voor de twee verschillende duidingen omtrent Bamian mist feitelijk grondslag nu de eerste vraag luidde '*welke andere districten zijn er in Baghlan?*' en er aldus niet gepeild werd naar de omliggende regio in het algemeen. Verder blijkt verzoeker vreemd genoeg nog nooit gehoord te hebben van het district Baghlani Jadid terwijl dit district aan het district Puli Khumri grenst (gehoorverslag CGVS, p. 4 en administratief dossier, stuk 12, document 1).

Verder stelt de Raad vast dat verzoeker op de vraag welke districten hij passeerde om naar Kabul te gaan, Sarakia en Khogyani antwoordde. De verwerende partij wijst er op dat Sarakia een onbestaand district is en dat Khogyani gelegen is in de provincie Nangarhar, hetgeen geenszins tussen Kabul en Baghlan gesitueerd is, zoals ook blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 12, document 15).

2.12. Daarnaast is ook verzoekers kennis over het politieke landschap in zijn streek gebrekkig. Zo lijkt verzoeker de gouverneur welke aan zet was op het ogenblik van zijn vlucht uit Afghanistan, een moment waarop hij reeds volwassen is, niet precies te kunnen duiden. Zo stelt hij eerst dat Amin Gul gouverneur was, om later op dit antwoord terug te komen en correct te stellen dat de gouverneur op dat ogenblik Majeed Masheed was, om vervolgens te duiden dat toch Amin Gul de provinciegouverneur was en Majeed de veiligheidscommandant. In de informatie toegevoegd door de verwerende partij aan het administratief dossier is geen sprake van Amin Gul als gouverneur (gehoorverslag CGVS, p. 5-6 en administratief dossier, stuk 12, document 16). Voorts is de kennis van verzoeker omtrent politieke partijen in Baghlan zo goed als ontbrekend daar hij niet één 'hezb' (partij) bij naam kan noemen. Verder kent hij de bekende kriegsheer Rabbani niet, alsook één van de bekendste hedendaagse politici, met name Abdullah Abdullah niet (gehoorverslag CGVS, p. 6-7).

In zoverre verzoeker aanhaalt dat het politieke leven in Afghanistan niet vergeleken kan worden met dat in België en dat veel Afghanen, waaronder verzoeker, niet over een tv of radio beschikken in hun thuisland, kan hij evenmin overtuigen. Immers betreffen de hierboven vastgestelde gebreken geen kennis die kan verwacht worden van een politiek geïnteresseerd persoon, doch wel van elke volwassen burger die in de regio woont en niet geïsoleerd leeft, wat voor verzoeker niet het geval was daar hij soms met de truck op weg was en veel naar de bazaar in Puli Khumri ging.

2.13. Verzoekers argumentatie dat ook Belgische leeftijdsgenoten niet altijd weten aan te geven welke provincie nu precies aan de andere grenst en of een bepaald gebied nu als provincie moet worden aangeduid dan wel een andere geografische benaming heeft en dat een groot aantal onder hen eveneens zou twifelen aan de juiste naam van de provinciegouverneur of deze niet eens bij naam zou kunnen noemen, kan de bovenstaande, pertinente en veelvuldige vaststellingen met betrekking tot verzoekers gebrekkige geografische en politieke kennis niet vergoelijken.

2.14. Ook verzoekers kennis van de Afghaanse kalender laat te wensen over. Verzoeker verklaart zelf dat hij de Afghaanse kalender niet kent (gehoorverslag CGVS, p. 9). Dit blijkt inderdaad uit het feit dat verzoeker de lentemaanden benoemd als jauza en saratan, volgens verzoeker de vierde en vijfde maand terwijl dit seizoen zich volgens de Afghaanse kalender afspeelt in de eerste tot derde maand, namelijk hammal, saur en jauza (gehoorverslag CGVS, p. 9, administratief dossier, stuk 12, document 7) en uit het feit dat verzoeker het begin van het Afghaanse nieuwe jaar situeert in de maand jauza, met name de derde maand (gehoorverslag CGVS, p. 9, administratief dossier, stuk 12, document 5, 6, 7), terwijl Afghaans nieuwjaar zich situeert in de maand hammal (administratief dossier, stuk 12, document 5). Verzoeker weet ook niet welke naam men hanteert voor het Afghaanse nieuwjaar (gehoorverslag CGVS, p. 13). De kennis van de jaartallen lijkt dan weer ingestudeerd, daar hij zich soms vergist in jaartal, zo meldt hij, terwijl hij reeds het jaar 2007 aanhaalde, verkeerdelijk 2085 als Afghaans jaartal waarin hij terugkeerde naar Afghanistan na zijn langdurig verblijf in Pakistan (gehoorverslag CGVS, p. 3) alsook van het jaar 1388 als datum voor diezelfde gebeurtenis (gehoorverslag CGVS, p. 3), terwijl hij later verschillende malen aangeeft dat dit zich situeert in het jaar 1385 (gehoorverslag CGVS, p. 3 en 17) en daar hij zelf vaak antwoordt in de Westerse jaartelling en bij de vraag om dit om te zetten naar de Afghaanse kalender, diep dient na te denken (gehoorverslag CGVS, p. 16).

In zoverre verzoeker er op wijst dat hij maar een uiterst beperkte scholing genoot en ongeletterd is, alsook dat hij een tijdlang in Pakistan woonde en daar naar school ging, vermag hij niet bovenstaande pertinente vaststellingen te weerleggen. De Raad wijst er nogmaals op dat verzoeker verklaarde tussen de 3 (op het CGVS) en de 6 à 7 jaar (op de DVZ) in Afghanistan te zijn verbleven voordat hij eind 2009, begin 2010 Afghanistan ontvluchtte, zodat enige, spontane, kennis van de Afghaanse kalender kan verwacht worden.

2.15. Op basis van voorgaande vaststelling kan er geen geloof meer worden gehecht aan verzoekers beweringen over zijn verblijf in Afghanistan. Bijgevolg kan er ook geen enkel geloof worden gehecht aan de vervolgingsfeiten die verzoeker in zijn regio van herkomst in die periode zou hebben meegemaakt.

2.16. De door verzoeker neergelegde taskara doet aan voorgaande vaststelling geen afbreuk. Immers dienen documenten, om er bewijskracht aan te kunnen ontlenuen, ondersteund te worden door geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen hetgeen, zoals blijkt uit onderhavig arrest, *in casu* niet het geval is (RvS 14 juli 2011, nr. 7257 (c)). De Raad verwijst nog naar de pertinente overweging van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing betreffende Afghaanse documenten, waar gesteld wordt: *“waarover het Commissariaat – generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. In dit document staat dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graag van corruptie in Afghanistan. Veel valse documenten zijn ook na onderzoek van Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Afghaanse asielzoeker.”* Verder is het door verzoeker voorgelegde bewijs van verzending en de neergelegde enveloppe van weinig waarde.

2.17. De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.18. Artikel 3 EVRM stemt inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

De wetgever inspireerde zich voor artikel 48/4, §2, b) op artikel 3 EVRM (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2478/001, 86). Bijgevolg kan voor de interpretatie van artikel 48/4 § 2, b) nuttig worden verwezen naar de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) betreffende artikel 3 EVRM. Algemeen kan worden gesteld dat ook het Hof het bewijs van het ernstig en reëel risico bij de verzoeker legt. Een blote bewering of een

eenvoudige vrees voor een onmenselijke behandeling op zich volstaat niet om een inbreuk uit te maken op artikel 3 EVRM (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>; RvS 25 september 2002, nr. 110.626).

Het is de taak van verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt echter vast dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Voor zover hij zich zou beroepen op de elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, merkt de Raad op dat werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

2.19. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Immers, artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

2.20. Zoals blijkt uit de bestreden beslissing en uit wat voorafgaat, heeft verzoeker zijn afkomst niet aannemelijk gemaakt. Zoals blijkt uit wat voorafgaat wordt dit niet met valabele argumenten door verzoeker betwist.

De Raad merkt op dat het van belang is te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Overigens is er geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Ook is het aantonen van de laatste verblijfplaats binnen het land van herkomst onontbeerlijk vermits er op grond van artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien verzoeker afkomstig is uit een streek waar geen risico aanwezig is. In de mate dat verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen en naar de veiligheidssituatie in het district Puli Khumri in de provincie Baghlan in het bijzonder, benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over zijn afkomst zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst.

Verzoeker verhindert zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot zijn profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoet aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hem rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/38/EG van de Raad van 29 april 2004).

Een kandidaat-vluchteling heeft immers de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Hoger bleek dat verzoeker niet de waarheid vertelde over zijn werkelijke verblijfplaats(en) voor zijn vertrek in weerwil van de plicht tot medewerking die op hem rust. Verzoeker draagt zelf de volledige verantwoordelijkheid voor het bewust afleggen van valse verklaringen tijdens het gehoor.

Door zijn gebrekkige medewerking op dit punt verkeert zowel de commissaris-generaal als de Raad in het ongewisse over waar verzoeker voor zijn aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen hij zijn werkelijke streek van herkomst verliet. Het belang van de juiste toedracht over deze periode kan niet genoeg benadrukt worden. Het betreft immers de plaats en de tijd waar verzoeker de bron van zijn vrees situeert. Het is eveneens van essentieel belang voor het onderzoek van de subsidiaire bescherming. Het betreft immers de werkelijke streek van herkomst in functie waarvan het risico op ernstige schade wegens willekeurig geweld zal onderzocht worden. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van het relaas raakt, te verzwijgen maakt verzoeker bijgevolg zelf het onderzoek onmogelijk naar een eventuele gegronde vrees voor vervolging die hij mogelijk koestert, of een reëel risico op ernstige schade die hij mogelijk zou lopen.

Immers, door het feit dat verzoeker geen reëel zicht biedt op zijn nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn, verhindert hij de Belgische overheden zijn reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten. Bij gebrek aan elementen betreffende de herkomst van een kandidaat-vluchteling kan subsidiaire bescherming niet worden verleend (RvS 15 oktober 2008, nr. 3412(c)).

2.21. Verzoekers verwijzing naar de UNHCR Guidelines van 6 augustus 2013 (betreffende Afghanistan) waarin, volgens verzoeker, gewezen wordt op het risico dat mannen en jongens behorende tot zijn leeftijdscategorie, lopen om door anti-regeringselementen, zoals de Taliban, te worden gedood of gestraft, is dan ook niet dienstig.

2.22. In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.23. Waar verzoeker aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stuk 12) en dat verzoeker tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal van 27 juni 2013 de kans kreeg om zijn relaas uiteen te zetten, aanvullende bewijsstukken neer te leggen en zich te laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Het zorgvuldigheidsbeginsel is derhalve niet geschonden.

2.24. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A (2) van het vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonde.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend veertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER